

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1270/2024
29.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Петра Трикића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО. 10/24 (КТИ. 52/23) од 11.04.2024. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кв. 192/24 од 30.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Петра Трикића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО. 10/24 (КТИ. 52/23) од 11.04.2024. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кв. 192/24 од 30.05.2024. године и предмет враћа Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО. 10/24 (КТИ. 52/23) од 11.04.2024. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова адвоката Петра Трикића, браниоца окривљеног АА у износу од 384.750,00 динара, док је преостали износ од 105.750,00 динара одбијен као неоснован и обавезана Република Србија, Више јавно тужилаштво у Зрењанину да адвокату Петру Трикићу у року од 60 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења исплати напред означени износ на рачун ближе опредељен у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Зрењанину 1Кв. 192/24 од 30.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО. 10/24 (КТИ. 52/23) од 11.04.2024. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Петар

Трикић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину или иста преиначи, тако што ће браниоцу досудити тражене трошкове, увећане за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По оцени овога суда, основано се у поднетом захтеву истиче да су приликом доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, у делу у којем је захтев, преко досуђеног износа одбијен, јавни тужилац и нижестепени суд учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, првостепеним решењем браниоцу окривљеног досуђени су трошкови кривичног поступка у укупном износу од 384.750,00 динара, док је захтев за накнаду трошкова у износу од 105.750,00 динара одбијен као неоснован, уз образложење да је браниоцу досуђена награда за одбрану осумниченог у Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину дана 01.02.2024. године са приступом у износу од 72.000,00 динара (тарифа број 2. став 1, 2. и 4.) док је у преосталом делу за наведену радњу захтев одбијен као неоснован, јер је превисоко постављен будући да се ради о једној континуирано предузетој процесној радњи, а питање сачињавања више записника је ствар технике.

На овај начин, побијаним првостепеним решењем поступљено је супротно одредби Тарифног броја 2. став 5. у вези става 1. Тарифе о наградама и накнадама за трошкове за рад адвоката, односно учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, коју повреду је учинио и Виши суд у Зрењанину доносећи другостепено решење, јер је жалбу браниоца окривљеног – адвоката Петра Трикића одбио као неосновану, уз образложење да је ВЈТ у Зрењанину правилно досудило браниоцу награду за одбрану окривљеног пред ВЈТ у Зрењанину дана 01.02.2024. године у износу од 72.000,00 динара, сходно Тарифном броју 2. став 2. и 4. важеће АТ, без увећања од 100% за две процесне радње испитивања сведока од истог датума, правилно налазећи да се, у конкретном случају, ради о једној процесној радњи, те да испитивање више сведока које је предузето у току једног дана у континуитету представља једну процесну радњу независно од броја испитаних лица или броја сачињених и посебно потписаних записника, при чему сачињавање посебних или збирних јединствених записника је питање техничке, а не суштинске природе.

Чланом 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана, прописано је да трошкови кривичног поступка, поред осталог, обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 2. ставом 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да се под процесном радњом у смислу одредби Тарифног броја 2, 7. и 8. те тарифе, подразумева свака радња полиције, јавног тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник, а ставом 5. је прописано да, у случају када полиција, јавни тужилац или суд предузимају више процесних радњи истог дана пред истим органом, адвокату припада пуна награда за прву радњу, која му се увећава за по 50% од те награде за другу и сваку наредну појединачну процесну радњу.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног АА – адвокат Петар Трикић, дана 01.02.2024. године присуствовао испитивању три сведока пред ВЈТ у Зрењанину.

Имајући у виду наведено, то је погрешан закључак изнет у нижестепеним решењима – да браниоцу окривљеног не припадају трошкови поступка на име приступа приликом саслушања сва три сведока (иако су сачињена три посебна записника), већ да представљају једну процесну радњу, независно од броја испитаних лица или броја сачињених и посебно потписаних записника, при чему сачињавање посебних или збирних јединствених записника је питање техничке природе.

По оцени овога суда, у конкретном случају, испуњени су услови прописани одредбом Тарифног броја 2. став 5. у вези става 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, па је јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину био дужан да браниоцу окривљеног, поред досуђених, накнади и трошкове кривичног поступка на име присуства приликом саслушања осталих сведока дана 01.02.2024. године, а не да, у овом делу захтев за накнаду трошкова поступка одбије као неоснован.

Из наведених разлога, Врховни суд је поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног усвојио као основан и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину на поновно одлучивање, како би се, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, отклонила учињена повреда закона и донела правилна и на закону заснована одлука.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић